

Infekcijų plitimo modelis narkomanų grupių tarpe

Vytautas TIEŠIS (MII)

el. paštas: tiesis@ktl.mii.lt

1. Įvadas

Straipsnyje nagrinėjamas per kraują perduodamų infekcijų specifinio plitimo modelis. Tiriamas Lietuvai ir aplinkiniams regionui būdingas narkotikų švirkštimosi būdas, kai keli narkomanai išsigyja vieną pripildytą švirkštą. Literatūroje, pavyzdžiu [1, 2, 3], nagrinėti kitokie infekcijų plitimo tarp narkomanų būdai. Nors problema Lietuvoje svarbi seniai, nes 98% narkomanų yra užkręsti hepatitu, bet tapo aktuali tik pastaruoju metu, kai tarp Klaipėdos narkomanų pradėjo plisti ŽIV. Sudarytas tikimybinius infekcijos plitimo modelis. Statistinio modeliavimo būdu ištirta įvairių faktorių įtaka infekcijos plitimui.

2. Modeliai

Sudarysim paprastą infekcijos plitimo modelį, kuris leistų nagrinėti pagrindinių faktorių kokybinę įtaką, bet nebūtų perkrautas detalėmis, nes tinkami socialiniai tyrimai Lietuvoje neatliekami ir todėl būtų neįmanoma nustatyti sudėtingesnio modelio parametrus. Prieš porą metų nelabai išsamiais tyrimais nustatyta [4], kad pagrindinis intraveninių narkotikų naudojimo būdas yra kai keli (dažniausia 3–5) narkomanai nusiperka vieną pripildytą švirkštą. Tie keli narkomanai sudaro gana pastovią grupę. Pradžioje sumodeliuokim vienos grupės švirkštimą vienu švirkštu.

2.1. Vieno švirkštimosi modelis

Padarykim šias prielaidas:

- grupę sudaro m asmenų, kurie vienas po kito viena kartą išišvirkščia iš to paties švirkšto;
- švirkštą panaudojus infekuotam asmeniui, švirkštas tampa užkrēstu;
- neinfekuotas asmuo, panaudojės užkrēstą švirkštą, užsikrečia su tikimybe α ir kartu gali nuplauti švirkštą savo krauju su tikimybe ζ ;
- asmenys, sudarantys grupę, švirkščiasi su vienodomis eiliškumo tikimybėmis.

Taip pat modeliuosime paprasčiausią profilaktikos priemonę, kai kiekvienas narkomanas prieš pasinaudodamas švirkštu jį nuplauna. Tarkim, kad švirkšto dezinfekcijos tikimybė yra ξ . Tada tikimybė, kad užkrēstu švirkštu pasinaudojus neinfekuotam asmeniui švirkštas taps nežkrēstu, bus $1 - (1 - \xi)(1 - \zeta)$.

Prie tokių prielaidų galima analitiškai apskaičiuoti tikimybes, su kuriomis bus vieno švirkštimosi metu užkrēsti neinfekuoti asmenys. Bet kadangi yra kelios pradinės padėtys ir kiekvienai jų kelios galinės padėtys, o formulų skaiciavime yra m -tos eilės ciklai, tai skaičiuojant analitinis kelas nėra greitesnis nei statistinis modeliavimas. Be to, nepavyko analitiškai modeliuoti daugelio grupių ir švirkštimusi procesą. Vieno švirkštimosi modelį aprašysime Bulio kintamaisiais:

- V nusako švirkšto užkrēstumą ($V = 0$ – neužkrētas, $V = 1$ – užkrētas);
- $G(i)$ nusako m asmenų infekuotumą: jei $G(i) = 1$, tai i -asis asmuo yra infekuotas.

Aprašysime V ir G reikšmių skaiciavimo algoritmą. Šios reikšmės priklauso nuo atsitiktinio švirkštimosi eiliškumo. Eilę sudarome pirmuoju statydami bet kurį iš grupės su tikimybe $1/m$, k -tuoj statome iš likusių su tikimybe $1/(m - k + 1)$. Akivaizdu, kad taip bet kuris iš grupės užims k -tają vietą su vienoda tikimybe $p = 1/m$:

$$p = \frac{1}{m - k + 1} \prod_{i=1}^{k-1} P\{\text{nebus } i\text{-tuoj}\} = \frac{1}{m - k + 1} \prod \frac{m - i}{m - i + 1} = \frac{1}{m}$$

Gautą perstatinį (eiliškumą) žymėkime $D : \{1, \dots, m\} \rightarrow \{1, \dots, m\}$, D^{-1} žymėsime atvirkštinį perstatymo operatorių. Švirkštimąsi modeliuojame kintant j nuo 1 iki m rekurentiškai skaičiuodami V_j ir $G_j(i)$ reikšmes. Skaičiavimas pradedamas nuo reikšmių prieš švirkštimąsi V_0 ir $G_0(i)$, o galinės $G_m(i)$ nusako kurie asmenys tapo užsikrėtę po šio švirkštimosi. Naudosime Bulio išraiškas, kur algebrinės formulės traktuojamos kaip predikatai, išgyjantys Bulio reikšmes. Kiekviename rekurentiniame žingsnyje intervale $[0, 1]$ generuojame atsitiktinius skaičius v_j, g_j ir q_j bei perskaičiuojame V_j ir $G_j(i)$ reikšmes:

$$\begin{aligned} V_j &= G_{j-1}(D^{-1}(j)) \vee (V_{j-1} \wedge (v_j > \varsigma) \wedge (g_j > \xi)), \\ G_j(D^{-1}(j)) &= (V_{j-1} \wedge (g_j < \alpha) \wedge (q_j > \xi)) \vee G_{j-1}(D^{-1}(j)). \end{aligned}$$

Šios formulės atitinka auksčiau padarytas prielaidas.

2.2. Infekcijos plitimasis tarp daugelio grupių

Paprastą modelį grįsime šiomis prielaidomis:

- narkomanų populiaciją sudaro n vienodo dydžio grupių;
- modeliuojamu laikotarpiu narkomanų populiacijoje nėra migracijos su išore;
- užsikrētimas vyksta tik intraveniniu būdu;
- visų grupių vienodas švirkštimosi periodas (laikotarpis tarp dviejų švirkštimųsi);
- bet kuris grupės narys gali su tikimybe η eiliniam švirkštimuisi laikinai pereiti į kitą grupę.

Toliau vadinkim jį laisvu narkomanu.

Narkomanų grupes aprašom sąrašu $x = (x_j, j = 1, \dots, n)$, kur x_j yra infekuotų asmenų skaičius j -toje grupėje. Kadangi modelio vykdymo techninės detalės straipsnio temai nesvarbios, tai jį galime aprašyti žodžiais. Kiekvienas švirkštimosi periodas modeliuojamas šiais statistinio modeliavimo žingsniais:

1. Kiekvienas iš $n \times m$ narkomanų su tikimybe η priskiriamas laisvų sarašui ir pažymimos sumažintos nepilnos grupės.

2. Iš laisvų sarašo imami po vieną ir tolygiai atsitiktinai priskiriami vienai iš nepilnų grupių, bet ne savo buvusiai, jei pastaroji neliko vienintele nepilna.

3. Visoms grupėms iš eilės taikomas 2.1 paragrafe aprašytas modelis. Pagal grupės narių infekuotumą suformuojami $G_0(i)$, $i = 1, \dots, m$. Jei laikome, kad pradžioje švirkštas neužkrėstas, tai $V_0 = 0$.

4. Visi laisvi narkomanai grąžinami į savo grupes. Grupių saraše x pažymime padidėjusi infekuotumą pagal gautus 3-čiajame žingsnyje $G_m(i)$.

Aišku, tokiam infekavimo prasme uždarame modelyje infekcija plis tik tada, jei pradžioje grupių saraše x įrašysime bent vieną infekuotą asmenį. Modelis leidžia stebeti, kaip kinta bendras infekuotų skaičius $X = \sum x_j$ priklausomai nuo švirkštimusių skaičiaus bei narkomanų populiacijos vidinių parametru. Kintamuoju $X(k)$ žymėsime bendrą infekuotų skaičių po k švirkštimosi periodu.

2.3. Modeliavimo proceso sostojimo sąlygos

Po vieno, sakykim l -tojo, statistinio modeliavimo proceso iš k švirkštimosi periodų gauname atsitiktinį bendrą infekuotų skaičių $X_l(k)$. Kiek atliksime modeliavimo realizacijų $l = 1, \dots, L$ priklausys nuo tyrimo tikslų. Infekcijos plitimo greitį vertinsime švirkštimosi periodų skaičiumi, per kurį užsikrės $Q\%$ narkomanų. Tam l -tojoje realizacijoje reikės atsitiktinio periodų skaičiaus K_l :

$$K_l = \arg \min \left\{ k : X_l(k) \geq m \times n \frac{Q}{100} \right\}. \quad (1)$$

Nelygybė šioje formulėje nusako vienos realizacijos modeliavimo sostojimo sąlygą. Tarkim, kad nežinomas K_l skirstinis turi standartą σ . Viso modeliavimo sostojimo sąlygą formuosime nau-dodamiesi tuo, kad prie pakankamai didelio L (naudojome $L > 30$) vidutinio periodų skaičiaus išverčio $\bar{K} = \frac{1}{L} \sum_{l=1}^L K_l$ pasikliautinas intervalas yra $\bar{K} \pm \bar{\sigma}u_P/\sqrt{L}$ [5], kur $\bar{\sigma}$ yra σ ivertis (naudojome $\bar{\sigma} = (\sum_{l=1}^L K_l^2/L - \bar{K}^2)^{1/2}$), P yra pasikliautinumo lygmuo, u_P yra standartinio normalinio skirstinio kvantilis. Visą modeliavimo procesą stabdysime prie tokio L , kai bus pasiekti sąlyga

$$\bar{\sigma}/\sqrt{L} < T\bar{K}, \quad (2)$$

kur T yra tikslumo koeficientas. Jei naudosime $T = 0.03$ ir $u_{0.999} = 3.29$, tai pasikliautinas intervalas bus $\bar{K} \pm 0.0987\bar{K}$, tai yra paklaida neviršys 10%.

3. Eksperimentinis modelio tyrimas

Modelį panaudosime ŽIV plitimo modeliavimui. Tarsim, kad yra 100 grupių po 4 narkomanus. Tai maždaug atitinka Klaipėdoje registruotų narkomanų skaičių. Kadangi nagrinėsime pro-

centini ŽIV paplitimą (salygoje (1) taikysim $Q = 80\%$), tai išvadas iš dalies galima taikyti ir didesnei populiacijai. Sustojimo salygoje (2) taikysim $T = 0.03$. Iš [3] paimsime šiuos biomedicinius parametrus:

- užsikrėtimo tikimybę $\alpha = 0.075$;
- švirkšto nuplovimo krauju tikimybę $\zeta = 0.25$.

Laikysim, kad narkomanas vidutiniškai kas penktą kartą švirkšiasi ne su savo grupe, tai yra $\eta = 0.2$. Pradžioje panagrinėsim atvejį be profilaktikos, tai yra kai $\xi = 0$. Tarkim, kad modeliavimas prasideda nuo būklės, kai populiacijoje yra vienas infekuotas asmuo. Prie šių parametru 80% narkomanų užsikrėtus vidutiniškai po $\bar{K} = 137$ švirkštimosi periodu.

Panagrinėkim kokią įtaką kriterijui \bar{K} doro modelio parametrai. Varijuosime tik toliau patiktose lentelėse nurodytus parametrus, kiti parametrai išliks tokie kaip nurodyta aukščiau.

Lentelėje pateikiame \bar{K} priklausomybę nuo užsikrėtimo tikimybės α , kuri gali kisti priklausomai nuo asmens atsparumo. Matome, kad α reikštų gana tiksliai ivertinti, nes infekcijos plitimą beveik tiesiškai greitėja, didėjant α :

α	0.0375	0.075	0.1	0.15	0.2
\bar{K}	248	136	99	66	51

Toliau pateikiame \bar{K} priklausomybę nuo laikino išėjimo iš savo grupės tikimybės η . Matome, kad infekcijos plitimo greitis mažai kinta, kai η didesnė už 0.2, tai yra kai grupės nepastovios. Bet infekcijos plitimas labai sumažėja, kai η mažėja, tai yra kai grupės tampa uždaresnės, ko reikštų siekti:

η	0.05	0.1	0.2	0.3	0.4	1
\bar{K}	325	197	136	111	102	99

Akivaizdu, kad švirkšto dezinfekavimo tikimybė ξ žymiai įtakoja infekcijos plitimo greitį:

ξ	0.0	0.25	0.5	0.75
\bar{K}	136	187	304	693

Dar viena svarbi profilaktikos priemonė yra mažinti m – skaičių žmonių, kurie dalijasi švirkštu. Palyginus abi lenteles, matome, kad rezultatai praktiškai nepriklauso nuo populiacijos dydžio:

$m \times n$	2×200	3×133	4×100	5×80	6×67
\bar{K}	342	192	136	105	96

$m (n = 100)$	2	3	4	5	6
\bar{K}	318	174	136	110	100

Eksperimentai pademonstravo galimą profilaktikos priemonių efektyvumą.

Literatūra

- [1] E.H. Kaplan, Needles that kill: modeling human immunodeficiency virus transmission via shared drug injection equipment in shooting galleries, *Reviews of Infectious Diseases*, 11(2), 289–298 (1989).
- [2] D. Peterson, K. Willard, M. Altmann, L. Gatewood, and G. Davidson, Monte Carlo simulation of HIV infection in an intravenous drug user community, *Journal of AIDS*, 3, 1086–1095 (1990).
- [3] E.H. Kaplan, and R. Heimer, HIV prevalence among intravenous drug users: model-based estimates from new Haven's legal needle exchange, *Journal of AIDS*, 5, 163–169 (1992).
- [4] D. Visockienė, Epidemiškai nepalankūs kaimynai, *Sveikata*, 12, 26–27 (1997).
- [5] J. Kubilius, *Tikimybių teorija ir matematinė statistika*, Mokslo, Vilnius (1980).

The infection spread model among grouped drug users

V. Tiešis

The stochastic model of an infection spread among intravenous drug users was built in the case when a group of drug users shares one filled syringe. The impact of various factors to the rate of spread was investigated by the stochastic simulation.